

Кохання чи вагітність?..

Євген і Поліна очікували, коли консультант звільниться і запросить їх до свого кабінету. Хлопець і дівчина закохано дивилися одне на одного й анітрохи не хвилювалися щодо майбутньої бесіди. Їм необхідно швидко пройти дошлюбне спілкування, обвінчатися, і тоді вони житимуть довго та щасливо, як у казці, а може й навіть краще.

І ось за кілька хвилин хлопець із дівчиною вже сиділи в кабінеті й розповідали, наскільки сильне їхнє кохання і що вони вже готові до шлюбу. Консультанта нетерплячість закоханої пари насторожила. І передчуття не обманули: виявилось, що Поліна на третьому місяці вагітності. Тому вони й поспішають із одруженням...

Кохання чи вагітність

«На світі є чимало сімей, створенню яких сприяла неочікувана вагітність. Та й що в цьому такого вже страшного? Пару потрібно швидко одружити, й нехай живуть, як собі знають...» Саме такі поблажливі слова промовить більшість. Для них головне, щоб пара одружилася.

Однак ця, на жаль, звичайна життєва ситуація вимагає серйозного дослідження. Потрібно виявити, що стало першопричиною для шлюбу: кохання чи вагітність. І ще складність полягає в тому, що ситуація стосується не лише парубка та дівчини, а й ненародженої дитини. Колись дітей, які були зачаті поза шлюбом, називали дітьми блу-

ду (російська мова має зневажливе слово «ублюдок», що походить від дієслова «блудити»). Та чи дійсно бувають діти блуду? Адже стверджують, що діти – це дарунок. Однак у даній ситуації нерозважливий вчинок закоханих прирік іще ненароджену дитину прийти в цей світ із тавром «Я – наслідок гріха моїх батьків». І для батьків їхня дитина завжди нагадуватиме про те, що сталося до шлюбу.

Та як би грубо це не звучало, дитина не може бути приводом для шлюбу, так само як і не може бути підставою для збереження сім'ї. Цілком імовірно, Євгена та Поліну підштовхує до цього сумління, і до сім'ї ця пара зовсім не готова. Але ж

вони очікують на дитину! Іншого виходу, крім одруження, вони не бачать...

Перш ніж пристати до якогось висновку, варто розглянути ситуацію у світлі Слова Божого. Раніше погляд на це був однозначним: якщо ставалося щось подібне, обов'язково потрібно женитися. Так, до речі, мовилося в Мойсеевому Законі. У книзі Повторення Закону 22:28 написано: «Коли хто спіткає дівчину, що не була заручена, і схопить її, і ляже з нею, і застануть їх, то той чоловік, що лежав із нею, дасть батькові тієї дівчини п'ятдесят шеклів срібла, і вона стане йому за жінку, за те, що збезчестив її, не зможе він відпустити її по всі свої дні».

Згідно із Законом Старого Завіту, чоловік, який збезчестив дівчину, вже ніколи не мав права розлучитися з нею. Але чи може цей закон спрацювати і сьогодні? Яку гарантію дамо тому, що Євген не полишить Поліну відразу ж після одруження? І чого в такому разі досягнемо, примусивши женитися?

Щоб жити щасливо...

Поліна та Євген переконані, що відразу після одруження вони стануть щасливими, бо прагнутимуть зробити щасливими одне одного – адже це основне покликання сім'ї. Та у прагненні щастя закохана пара обманює сама себе. Вона свято вірить у подвійну неправду: по-перше, що покликання шлюбу – це бути щасливими, а по-друге, що можуть зробити когось щасливим. Але хіба погано намагатися зробити людину щасливою?

Усе залежить від того, що маємо на увазі під щастям. Якщо віримо, що бути щасливим означає «мати повний достаток і отримувати від коханого знаки уваги», то це хибне розуміння. Є інше покликання, яке показане через стосунки Ісуса Христа і Його церкви. У посланні апостола Павла до Ефесян читаємо: «Чоловіки, любіть своїх дружин, як і Христос полюбив Церкву, і віддає за неї Себе, щоб її освятити, очистивши водняним купелем у слові, щоб поставити її Собі славною Церквою, що не має плями чи вади, чи чогось такого, але щоб була свята й непорочна!» Отже, покликання для чоловіків згідно з посланням до Ефесян полягає в тому, щоб любити своїх дружин і сприяти їхній святості. Зауважте, святості, а не щастю, бо лише та людина, яка живе святим життям, може бути дійсно щасливою. Щоправда, шлях до святості для переважної більшості, це не щастя, а навпаки – страждання і переживання. Освячення Господне передбачає відділення від гріха, від того, що для нас є приємним, від чого ми не хочемо відмовлятися. Тому відділення проходить болісно. Те ж саме трапляється і в сім'ях. Процес освячення не завжди приємний.

Закінчення на сторінці 2

Чотири дії любові

«Любов усе переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить» (1 Кор. 13:7).

Цей вірш взято із завершення найвідомішої біблійної цитати, де говориться про любов. Якщо ви збираєтеся заміж, або хочете одружитися, то напевно чули цей вірш – навіть якщо не є переконаним християнином! Але через те, що так добре

знаємо цей уривок, часто упускаємо силу цього тексту. Тому зупинімося на короткий час і розглянемо ці чотири дії любові.

1. Любов усе переносить

У стосунках любові часто потрібно нести якийсь вантаж. Шлях будь-якої тривалої посвяти включає в себе певне навантаження, взятє за іншу людину і створення безпечного місця, щоб ваш партнер міг звільнитися від свого тягаря.

2. Любов всьому довіряє

Тут не йде мова про віру в теорії змови. А про те, що «любити» – це означає вірити у краще в іншій людині.

Людей, які зачіпають мене, я часто вважаю найжахливішими, хоч вони можуть навіть не підозрювати, що зробили щось не так. Не поспішати ображатися – це ознака любові.

3. Любов завжди надіється

Дуже часто любов має на увазі очікування. Ви можете чекати, поки дружина буде готова вийти з дому, або поки діти взуться. Ви можете очікувати дня вступу в шлюб або

Закінчення статті на сторінці 2

4 потужних способи оживити ваш шлюб

Приблизно через чотири місяці після початку наших побачень ми з моїм майбутнім чоловіком почали занурюватися у тему шлюбу.

Говорили у ті дні і про важливість стосунків між чоловіком і дружиною після народження дітей. Тому що тема є дуже важливою.

Після появи дітей дуже часто інвестиції в шлюб відходять на задній план при

всіх цих підгузках, нічних годуваннях і втраті сну.

Хоча було б нелогічно очікувати у ці перші роки від дружини того, що вона зможе вкласти у шлюб так, як вона це робила до дітей, важливо продовжувати дотримуватися відповідних правил, щоби шлюб був здоровим.

Іноді це може бути важко.

Навіть зараз, коли мої діти підросли, бувають ночі, коли, вклавши їх у ліжка, просто хочу, щоб мене залишили одну.

Не хочу ні з ким говорити і не хочу, щоби хто-небудь говорив зі мною.

І не хочу, щоб хтось торкався мене, дивився на мене і чогось очікував.

Бо цілими днями віддаю себе малюкам, які все ще не розуміють, наскільки це може бути втомливим. І хоч мій чоловік дуже співчуває мені, я знаю, як важливо те, що ми продовжуємо функціонувати.

Є спокуса відставити наших чоловіків у ці роки убік, чесно очікуючи, що коли наші діти стануть трохи старшими, то зможемо їх підібрати там, де залишили.

Закінчення статті на сторінці 4

Допоможіть, я у шлюбі не з тією людиною!

Коли мій чоловік повертався з чергово-го відрядження, у літаку поряд із ним сидів чоловік, який збирався почати все спочатку. Вони розговорилися, і мій чоловік дізнався про його плани на майбутнє. Після невда-лого шлюбу і кількох марних спроб зробити щось у своєму житті вартісне, він зв’язався з дівчиною, з якою зустрічався у школі. І тепер летів до неї, щоб почати жити разом, довго і щасливо. Був упевнений, що його не спіткає та ж невдача, що і з першим шлю-бом. Це – його другий шанс стати щасли-вим, і він збирався ним скористатися.

Із появою соціальних мереж і пошуко-вих систем те, що раніше було неможливо (знайти дівчину, з якою давно не спілкував-ся), тепер стало можливим. Згідно резуль-татів досліджень, Facebook призвів до ма-сового руйнування шлюбів, невдоволеності своїм життям і мрій про те, як все могло би бути інакше. Можливо, ми і розсталися з тією або іншою людиною в школі чи універ-ситеті (і правильно зробили), але хід часу і ретельно складений профіль у соцмережі змушує траву здаватися зеленішою.

Коли в шлюбі стає складно, а діти пово-дяться невдячно, дуже легко озиратися на минуле і думати: «Я зробив неправильний вибір», «Я одружився (або вийшла заміж) не з тією людиною».

Всім керує Бог

Одного разу я почула фразу: «Бог знає, що робить, коли зводить нареченого з нареченою». За тиждень або місяць до весілля здається, що це найправильніші із коли-небудь сказаних слів. Ви зустріли вашу другу половину. Ваше серце завмирає, коли він тримає вас за руку. Ви так сильно не

можете дочекатися, щоби бути її чоловіком, що просто не здатні заснути. Як говорить персонаж Тома Круза у фільмі «Джеррі Ма-гуайер», ви доповнюєте один одного.

Кілька місяців або років потому вам здається, що ви одружилися (або вийшли заміж) за справжнього монстра. Настає реальне життя і людина постає перед вами якою є – і далеко не завжди в кращому світ-лі від того, що ви очікували. Але якщо Бог знає, що робить, то нам є чому повчитися у часом каламутних водах шлюбу.

Коли Ісус захищав шлюб, Він робив це, покладаючись на Божий авторитет щодо ін-ституту шлюбу (Матвія 19:6; Марка 10:9). Ми віримо, що земний шлюб вічний, бо віримо, що саме Бог з’єднав конкретного чоловіка з конкретною жінкою. Починаючи з першого шлюбу між Адамом і Євою і закінчуючи на-шими шлюбами, Бог дає нас один одному. Наша сучасна культура, якщо тільки в шлюбі стає важко, легко нав’язує нам думку, що ми помилилися – бо самі робимо вибір. У захід-ному суспільстві дуже рідко питання вибору нареченого або нареченої вирішується батьками. Багато чоловіків і жінок ходять на побачення, вибирають обручки і дату весілля самостійно. За винятком того, що чоловік просив у мого батька моєї руки (ну, і того, що нас звели друзі), ми повністю «контролюва-ли» наші стосунки. Коли в шлюбі стає важко, цей так званий «контроль» змушує нас ду-мати, що у нас є шлях, щоб вийти зі шлюбу – або, принаймні, ми на це заслуговуємо.

Шлюб, це поєднання Богом двох людей з певною метою. Він – над усіма (Ефесян 4:6). Розуміння благості Божої мети для шлюбу дає нам надію навіть коли відчуваємо, що

стіни сімейних конфліктів стискають нас.

Ціль шлюбу

Гері Томас якось сказав, що мета шлю-бу полягає не в тому, щоб зробити вас ща-сливими, а в тому, щоб зробити вас святи-ми. Звичайно, додатковим благословенням у шлюбі є тепле близьке спілкування, спіль-ні переживання і часто справжнє щастя. Але це не головна мета. Головна ціль – зробити нас подібними до Ісуса Христа. Ми не роз-поряджаємося нашим життям самостійно до повернення Господа. Шлюб – один із засо-бів, які Бог використовує, щоб освятити нас і довести до нашого справжнього дому.

Віра в те, що ми одружилися не з тією людиною набагато небезпечніша, ніж нам говорить навколишній світ. Приємно, коли тебе люблять і цінують. Приємно думати, що пристрасть ще можлива. Але як тільки ви опинитеся на тій самій «зеленішій» тра-ві, ці почуття любові, цінності і пристрасті

швидко зів’януть. Люди – всього лише люди. Вони не можуть задовільнити глибокі потре-би нашої душі, навіть якщо їх слова, дії або сторінка в Facebook говорять інакше.

Довгостроковий погляд на шлюб рятує нас від прагнення піти, коли стає важко або ми розчаровані. Бог обіцяв, що ми зустрінемо повернення Господа більше схожими на Ньо-го, ніж на початку (Филип’ян 1:6).

Чоловік, що сидів поруч мого чоловіка, не розумів, що жінка, до якої він летів, не задовільнить його найглибших потреб. Він не «пропустив ту саму» всі ці роки. І ми та-кож. Можливо, наші чоловіки або дружини не дають нам того, на що ми сподівалися, але, якщо бути чесними, ми теж їм цього не даємо. Але Бог вірний. Він звів нас разом, виконуючи Свій суверенний план щодо на-шого життя, і Він обіцяв нам, що ми ніколи не будемо у шлюбі «не з тією людиною».

Кортні Рейсіс

Останні передсмертні слова Барбари Буш про Ісуса Христа

Джеб Буш, колишній губерна-тор Флориди, розповів, що його мати, колишня перша леді Барбара Буш, коли вони бачилися востаннє, говорила йому про Ісуса Христа. Це було перед тим, як вона померла.

Виступаючи перед 1 500 людь-ми на похоронах своєї матері в Єпископальній церкві св. Мартіна в Х’юстоні, Буш сказав, що коли вони з матір’ю зустрічалися востаннє, то

говорили про християнську віру.

«Джебе, я вірю в Ісуса, і Він мій Спаситель», – сказала вона йому, коли він запитав про її почуття перед смертю. «Я не хочу залишати твого батька, але знаю, що буду в чудовому місці».

Під час служби шість онуків Буша читали розділи з Книги Приповістей, починаючи з рядків: «Встають діти і називають її щасливою, – і її чоловік також хвалить її, багато жінок здійснюють великі справи, але ти перевершила їх усіх».

Під час інтерв’ю в 2013 році 88-річний Буш підтвердив, що вона «велика християнка і любляча Бога людина».

«І я не боюся смерті, бо ми стаємо ближчими до мети», – сказала вона. «У мене нема страху смерті для мого дорогоцінного Джорджа чи для мене, бо я знаю, що є Всемогутній Великий Бог», – додала вона, звертаючись до чоловіка.

Історик Джон Мічем, який написав біографію Джорджа Буша, вважав, що перша леді була «стійкою і відвертою, чесною і люблячою».

В емоційний момент Джеб Буш прочитав один із листів свого батька до матері у їхній ювілей. «Ти дала мені радість, це мало хто знає... Я піднявся, можливо на найвищу гору у світі, але навіть це не може зрівнятися з тим, як прекрасно бути чоловіком Барбари», – написав він у 1994 році в одному з таких листів. Поки син читав, 93-річний экс-президент «заплющував очі і плакав».

Christian Post

Кохання чи вагітність?..

Початок статті на сторінці 1

У випадку із закоханою парою проблема в тому, що Євген уже зробив Поліну нещасною, бо своїм вчинком занечистив її, учинив від-носно неї гріх. І тепер цій парі потрібно пройти довгий шлях освячення, щоб через покаяння вирішити всі ті проблеми, які у них з’явилися.

Сильне кохання чи гріховна хіть?

Зазвичай молоді люди кажуть, що їхнє кохання дуже й дуже сильне, тому вони й не можуть жити одне без одного. Одначе в їхньому твердженні присутня віра в неправ-ду. Адже часто під таким коханням мається на увазі сильна тілесна пристрасть, яка не має нічого спільного з коханням і зазвичай призводить до гріха.

Біблія говорить, що справжнє кохання – це завжди самопожертва. Написано: *«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Одно-родженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне»*. Бог полюбив світ і віддав все, що у Нього було найдорож-че – Свого Однородженого Сина.

У нашій історії відбулося зовсім навпа-ки. Євген не віддав себе, а взяв те, що йому не належало. Те, що він зробив, не має абсолютно нічого спільного зі справжнім коханням. Тому без усвідомлення свого грі-ха та покаяння ця пара не може вирішувати

будь-які подальші питання, що стосуються чи то вінчання, чи просто спільного життя. Вони не зможуть побудувати християнський шлюб, якщо насамперед не налагодять сто-сунки з Господом.

Біблійна надія

Думаю, пара гостро відчула на собі гидування та осудження людей, які свої зауваження щедро приправляли місцями зі Слова Божого. Хлопець і дівчина запляму-вали себе гріхом і платять за це високу ціну. Однак замість осудження (по-людськи спра-ведливого), вони потребують допомоги. Бог осуджує гріх, але прощає грішників. Тому цій парі потрібно допомоги сповідати свій гріх і покаятися перед Господом.

Особливість біблійної надії в тому, що Бог не згадує гріхів. Євген і Поліна мають перед собою вибір: або весь час пам’ятати, що їхній шлюб почався з гріха, або ж їхній первісток буде свідченням гли-бокого покаяння і початком нового життя в Ісусі Христі. Як відомо, Бог кидає гріхи, які сповідуємо, у глибину морську, й біль-ше не нагадує про них, дозволяючи жити по-новому. Якщо історія Євгена та Поліни завершиться щирим покаянням, прими-ренням із Богом, вона може стати гарним прикладом біблійної надії для інших пар.

Що в серці людському

Головною помилкою цієї пари є бажання вирішити свою проблему самостійно. Спо-чатку хлопець і дівчина не довіряли служите-лям, які застерігали щодо наслідків їхніх сто-сунків, однак вони не послухалися і згрішили. Тепер Євген і Поліна прийшли до опікуна їхньої душі з надією, що ця ситуація якось вирішиться, і їх благословлять на шлюб, а у шлюбі стовідсотково все буде гаразд.

Очевидно, що в парі існує якась коре-нева проблема, про яку можна дізнатися лише за умови, що хлопець і дівчина пов-ністю будуть чесними та відвертими. У цих стосунках вони обоє переслідували якісь власні цілі та прагнення, а також щиро віри-ли в те, що шлюб вирішить їхні проблеми.

Більшість вважає, що у подібних си-туаціях основною проблемою є вагітність, тому й намагаються вирішити питання, що пов’язані з нею. Але справжня проблема – в серці людини. Вагітність Поліни – це лише наслідок здійснених намірів серця. І якщо молоді люди зараз на рівні серця не вирі-шать проблему, то в майбутньому це може привести до розлучення та ненависті.

Початок початку

Які б не були міркування стосовно цієї ситуації, Поліна та Євген потребують тих практичних рекомендацій, без яких би не почалося вирішення їхніх проблем.

По-перше, вони мають негайно припи-

нити інтимне спілкування. Адже на підставі вчення Святої Біблії Євген і Поліна перебу-вають у блуді.

По-друге, пара повинна перед Богом покаятися в дошлюбних стосунках. Біблійне покаяння розпочинається з усвідомлення гріха, потім іде печаль через скоений гріх, сповідь, каяття, оновлення розуму істиною і залишення гріховного способу життя. Якщо ці молоді люди покажуть достойний плід покаяння, то існує надія на зцілення.

По-третє, хлопець і дівчина мають щиро покаятися одне перед одним. Не варто до-сліджувати, хто більше чи менше винний в тій ситуації: чи Євген зганьбив дівчину, чи Поліна спокусила хлопця. Їм потрібно при-миритися між собою, щоб у майбутньому не нагадували одне одному про те, що трапи-лося, і не ставали супротивниками.

Тож цій парі одружуватися чи ні? Якими б гарними й мудрими не були людські пора-ди, Поліна та Євген повинні дослухатися до Слова Божого і зробити так, як цього хоче Господь. Тому що, як відомо, шлюб не ви-рішує проблем, усі проблеми вирішує Ісус, і це можливо для кожного народженого згори християнина. Саме до народження згори ми і закликаємо в передачі «Твій шанс на відродження».

За матеріалами передачі
«Твій шанс на відродження»

Любов готова чекати і боротися

Кажуть, любов приходить тихо. Саме так було у нас.

Мене звати Наталя. Я народилася та все своє життя жила у Києві. З підліткового віку ходила до церкви, де мене навчили молитися за майбутнього чоловіка по серцю Бога. Отак, щовечора, засинаючи, я молилася про того, кого ще не знала і уявляла, яким же він буде, думала про те, де він зараз і чим займається, мріяла про казкову зустріч.

А через дорогу жив кучерявий хлопчик із карими очима. Він, мабуть, теж про когось мріяв, але про це мені не відомо. У сьомому класі однієї школи ми перетиналися з тим хлопчаком, можливо, навіть і сиділи на тих самих лавках, лише в різний час. Він страшенно любив математику, вчителька називала його «пташкою». А я була по самі вуха закохана в українську мову та літературу. Як виявилось потім, єдиною нашою спільною втіхою був вельми дивний викладач історії, на уроках якого дівчатка робили реверанси, а хлопчики вклонялися перед тим, як сісти.

Одного дня те кучеряве карооке хлопчисько запросили до нас у церковний музичний гурт в якості бас-гітариста. Я, до слова, в тому гурті співала. Так ми познайомилися, і я дізналася його ім'я – Міша. Долучившись до нашого гурту, Михась одразу почав проявляти до мене інтерес – щедро наділяв знаками уваги та невеличкими подарунками. А опісля сказав, що одразу зрозумів, що я буду його дружиною. Ох, знав би він, скільки випробувань його чекало попереду!

Йшов час, бачилися ми часто, дружили міцно. Та коли Міша запросив мене в кіно, я засмутилася. Адже зовсім не бачила у цьому хлопчикові свого майбутнього чоловіка по серцю Бога. Тому попросила про зустріч, до якої «ретельно» підготувалася. Написавши промову на три сторінки, я півдня зачитувала її у ванній кімнаті. Про що там йшлося – вже не пам'ятаю. Знаю лише, що хотіла залишити наші відносини такими, які вони були і бути з Михасем друзями й не більше. У визначений час ми зустрілися для

розмови – Міша зізнався мені у своїх почуттях, а я не лише не відповіла йому взаємністю, а відмовила за чітко заготовленим сценарієм.

Наступні декілька років пройшли швидко. Михась таємно залишав мені подарунки, здійснюючи мої маленькі мрії. І звідки він про них знав? Він часто дарував мені квіти, писав повідомлення та листи. Іноді, читаючи його паперові листи, я плакала, бо в них він відкривався щирою та прекрасною людиною. Але ж не моєю. Тому я мусила нагадати йому про нашу домовленість. Для нього це стало другим ударом.

Був час, коли я два роки підряд щодня молилася за Мішу, за його майбутнє і його сім'ю. А поряд у списку стояв незмінний пунктик за майбутнього чоловіка по серцю Бога.

А ще через пару років я поїхала навчатися за кордон. До поїздки Міша приготував мені великий подарунок. Ми записали декілька пісень у студії звукозапису, і він накупив різнокольорових дисків та олівців, щоб перед поїздкою я могла подарувати своїм друзям на згадку диски. Отримавши такий дарунок, я раптом збагнула, що чиню неправильно, що знову даю надію людині, яку не люблю. І я написала великого листа, де просила пробачення і нагадала, що не можу відповісти взаємністю. Після цього я довго півночі плакала, про це добре пам'ятають мої батьки. Можливо, я жаліла себе, а можливо, щось інше було тому причиною...

Після цієї відмови у день мого відльоту Михась стояв під моїми дверима з білою трояндою і просив на прощання прогулянку. Я не змогла відмовити. Він упевнено казав, що стане на ноги і зможе забезпечити нашу сім'ю, коли я повернуся з навчання через два роки. Я лише усміхалася, бо для мене то були пусті слова. А далі була молитва – на лавочці, біля озера, де я просила Бога дати Михасеві дружину, на яку він заслуговує... Щиру, добру, люблячу, хазайновиту. На тому і попрощалися.

Моє навчання у новій країні проходило і цікаво, і важко, і захоплююче водночас. Михась писав мені часто, до певного моменту. А далі – просто пе-

СЛОВО ПРОЗОЮ

рестав. Спочатку я зраділа, бо хотіла кращого для нього. Але потім зрозуміла, що мені не вистачає його спілкування. Ще декілька місяців я витримувала паузу, дізнаючись про кароокого хлопчика від друзів. А потім вирішила поїхати в християнський табір у гори. Там мала багато часу, щоб молитися. І там, мабуть, уперше я питала Бога: «А хто такий чоловік по Твоєму серцю, який він? Кого я чекаю? Може, зараз я втрачаю саме таку людину?»

Після цих молитов і розмов я зрозуміла, що чекаю невідомо на кого. Бог нагадав мені про Давида – про того, хто носив звання чоловіка по серцю Бога. І це звання не було дано йому за безгрішність чи тому, що він був ідеальним. Невже я увесь цей час шукала якийсь ідеал? А я? Невже я ідеальна?

Повертаючись додому на канікули, знала, що мушу зустрітися з Мішею. Мушу сказати йому дві фрази. А далі – як буде. Михась сприйняв мою пропозицію зустрітися дивно – він переживав, бо боляче зносив мої постійні відмови. Але погодився на зустріч. Я ніколи не забуду дощовий день, коли ми, до кісток промокнувши під парасолею, наважилися відкрито поговорити, чи то я наважилася... Сказала Міші дві фрази, як і пообіцяла собі.

Перша – я зрозуміла, що зовсім його не знаю, бо завжди тікала і ховалася від нього. Друга – я попросила дозволу дізнатися, який він.

Наступного дня у нас було перше офіційне побачення. Міша літав на крилах. А я сильно переживала, щоб не образити це карооке хлопчисько знову. Я досі не була закохана в нього. Мої канікули завершувалися, і я полетіла до свого другого дому – у свою кохану північну країну. Наше спілкування було бурхливим. Ми щодня годинами спілкувалися по скайпу. За цей час Господь тоненькими шарами накладав нову хвилю закоханості у моє серце. Ми бачилися лише на моїх коротких канікулах. І я страшенно дивувалася, як мої почуття до цього хлопця стають глибшими з кожним новим днем.

Одного дня я зрозуміла, що не можу без Михася. Мені так не вистачало його, коли він був далеко. А він, мабуть, зрозумів це дуже давно. І після мого остаточного приїзду з навчання зробив мені пропозицію. Цього разу я не відмовила. Хто зна, може, через те, що саме вийшла від стоматолога і ще не пройшла анестезія. До слова, мій тато вельми здивувався, за кого я йду заміж, адже пам'ятав ті сльози опівночі.

Ми з моїм карооким чудом по серцю Бога одружені вже п'ять щасливих років. Через Мішу Бог часто показує мені Свою любов. Я не перебільшую, коли кажу, що кожного дня Бог тихо продовжує вкладати шари любові у наші серця.

Наталя Орлова

НОВИНИ

Парламентські комітети відповіли на петицію щодо захисту сім'ї

Комітети Верховної Ради надали відповіді на петицію на захист сімейних цінностей, яку підтримали понад 25 тисяч громадян. Результати розгляду петиції «Просимо вжити заходів для припинення пропаганди гомосексуалізму та захисту традиційних сімейних цінностей», ініційованої Віктором Танцюрою, опубліковано 25 квітня на парламентському веб-порталі.

Зокрема, Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму наголосив, що будь-який законопроект, внесений до Верховної Ради, не може суперечити вимогам статті 51 Конституції України, якою визначено, що «шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка». Водночас Комітет засвідчив свою «принципову позицію щодо необхідності збереження у Конституції України визначення поняття «шлюб» як союзу чоловіка та жінки».

У свою чергу Комітет з прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин поінформував про неможливість виконання пункту Плану заходів із реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, який передбачає розробку законопроекту про легалізацію в Україні зареєстрованого цивільного партнерства для одностатевих пар. Таке рішення Міністерства юстиції пов'язане з великою кількістю звернень від обласних, міських, районних громадських і релігійних організацій стосовно неприйнятності та зупинення виконання Плану заходів у частині підпункту 6 пункту 105.

Також Комітет із питань культури і духовності висловив думку про те, що в Україні вже існують усі правові передумови протидії пропаганді гомосексуалізму, пославшись на положення Закону України «Про захист суспільної моралі», які забороняють виробництво та обіг порнографії. Водночас Комітет вважає, що законодавчі ініціативи щодо обмеження вуличних маніфестацій є незаконними, адже «право на мирні зібрання є основою демократії і може бути обмежене тільки судом у порядку, передбаченому чинним законодавством».

Водночас Комітет з питань свободи слова та інформації, Комітет з питань європейської інтеграції, Комітет з питань науки і освіти обмежилися лише формальною відповіддю без розгляду петиції по суті.

Інститут релігійної свободи, Київ

Вперше в Україні відбувся Молодіжний молитовний сніданок

Захід об'єднав навколо духовних цінностей та спільної молитви за нашу державу понад 100 учасників.

Перший в Україні Молодіжний молитовний сніданок відбувся 12 квітня у Києві за ініціативи Міністерства молоді та спорту України та за підтримки Міжфракційного депутатського об'єднання «За духовність, моральність та здоров'я України».

У ньому взяли участь керівники молодіжних організацій, молоді політики та науковці, представники молодіжного і студентського самоврядування, активісти молодіжного крила церков і релігійних організацій.

Зі сцени зачитували місця з Божого Слова, звучали молитви за сиріт, за дітей з інвалідністю, за молоді сім'ї, за духовно-моральні цінності серед молодих людей, за Україну. Для учасників заходу виконував музичні композиції християнський гурт «Квант». Також приємним сюрпризом став виступ Сергія Фоменка, соліста гурту «Мандри».

За останнє десятиліття в Україні стало доброю традицією проведення щоріку Національних молитовних сніданків. В останні роки ця традиція поширилася серед обласних державних адміністрацій та мерій великих міст України.

Інститут релігійної свободи, Київ

2/3 українців вважають себе віруючими – соціологічне дослідження

Переважає більшість українців (71.7%) вважають себе віруючими, в той час як атеїстів та невіруючих в країні 7.7%. Такі дані оприлюднив Центр Разумкова. Традиційно рівень релігійності вищий на заході країни (90%) та нижчий на півдні та сході (60%). Чоловіки менше релігійні, ніж жінки – 62.9 проти 78.9%.

При цьому лише для 58.2% релігія є важливою, в той час як для 35.6% вона такою не є. В той же час віра в надприродну силу (вищу силу) є важливою для ще меншої кількості опитаних – 36.1%, а неважливою є для понад половини – 51%.

Цього року до анкети додали також питання, чи відвідували церковні богослужіння минулого тижня. В середньому по країні таких людей 23%, на заході 48%, в центрі 19%, на півдні 14.9%, а на сході – 9.4%. Цікаво, що реальний рівень участі у богослужіннях вищий, ніж задекларований. Важливо, що опитування проводилося наприкінці березня, коли в християн візантійського обряду триває великий піст і нема великих церковних свят.

Опитано 2016 респондентів віком від 18 років, теоретична похибка не більше 2.3%.

Релігійно-інформаційна служба України

Чотири дії любові

Початок на сторінці 1

просто чекати зустрічі того, з ким варто створити сім'ю.

Любов включає в себе очікування, і ключ до достойного очікування – це надія. Надія допомагає чекати, тому вона підкріплює переконання, що очікування вартує цього.

Любов все перетерпить

Життя підле – інколи все відбувається не так, як ми того хотіли. І один із великих Божих дарів для нас – це стосунки любові навколо, це люди, які будуть разом із нами переносити ті страждання, які ми проходимо.

В романтичних, дружніх, сімейних і будь-яких інших відносинах у вас є шанс продемонструвати свою любов через ці чотири дії. Чому б не спробувати втілити їх в реальність вже сьогодні?

ieshua.org

4 потужних способи оживити ваш шлюб

Початок на сторінці 1

Але життя так не працює.

Життя йде вперед, нічого не стоїть на місці, і не чекає, що колись до нього повернемося. Те, що не рухається з нами вперед, рухається назад.

Як матері, турбуємося про базові потреби своїх дітей, а одна із найважливіших емоційних потреб дітей – це мама і тато, у яких здорові стосунки.

Ігнорування цієї базової потреби пізніше може призвести до жаклих наслідків.

Є речі, які я нагадую собі у цей перехідний період для нашої сім'ї – у час, в який, вірите ви в це чи ні, від мене вимагається більше, ніж будь-коли.

Перше: я все ще маю інвестувати у свій шлюб.

Друге: мені потрібно, щоб мій шлюб функціонував.

Третє: мій чоловік має потребу в тому, щоб я розуміла важливість наших відносин.

І четверте: мої діти потребують, щоб у шлюбі ми функціонували.

Моліться про свій шлюб.

Я серйозно. Ми так часто молимося за наших чоловіків, але потрібно молитися за наш шлюб. За ці священні і святі стосунки, подібних до яких нема на планеті Земля; які Бог створив як відображення стосунків Христа і Церкви.

Диявол ненавидить ці стосунки. Він робить усе можливе, щоб руйнувати їх глобально, і наші зокрема.

Якщо він може відволікти нас, зробити ображеними або засмученими, він це зробить. І найкращий захист, який є у нас проти його стратегії, – це молитва.

Не пробуйте його виправляти.

Я впевнена, що прямо зараз, на одному диханні, можете видати купу речей, які ви хотіли б змінити у своєму чоловікові. Знаю по собі: я би точно змогла б.

Але хочу повідомити один секрет: він не поламався. Тому не намагайтеся його ремонтувати.

Це не спрацює. І ви це знаєте. Я теж це знаю. Будь-яке намагання поремонтувати свого чоловіка обернеться проти вас. Лише спричинить боротьбу, тертя і великий поділ між вами.

Замість цього пропоную вам разом зі мною прийняти виклик. Він революційний, трохи лякає і дуже впокорує. Можливо, на

початках відмовитеся брати у ньому участь. Я знаю, бо теж не хотіла, але розумію, що це потрібно. Хочете знати, що це за виклик?

Замість того, щоб виправляти свого чоловіка, я збираюся працювати над собою. Частина молитов за мій шлюб буде включати молитви за те, щоби Бог змінював мене, і коли Він буде відкривати мені речі, у яких мені потрібно змінюватися, я буду працювати над цим.

Не порівнюйте його з іншими чоловіками.

Чим довше ми заміжні, тим більше намагаємося дивитися на інших чоловіків та інших шлюби і порівнювати.

І бачимо тільки те, що інші дозволяють нам бачити. Але чим живуть їхні шлюби за закритими дверима, коли ми їх не бачимо?

Мій чоловік – не чоловік моєї подруги. Який же прекрасний образ свого чоловіка вона малює! (І яка вона добра дружина, якщо це робить! Ми всі могли би наслідувати її). Вона відмовляється фокусуватися на його недоліках. Але в кожного чоловіка є недоліки.

Порівнювати недоліки, які я бачу у своєму чоловіку, з бездоганим зразком чоловіка моєї подруги, який вона описує, нечесно по відношенню до мого чоловіка, і це породить лише невдячність у моєму серці і незадоволення в серці мого чоловіка.

Мій чоловік не супер-герой з книги, яку зараз читаю. По-перше, чоловік із книги не справжній, він – плід чистіс уяви і є, напевно, втіленням мрії письменника чи письменниці.

Порівнювати свого чоловіка з вигаданим

Як вибрати дружину

Одного дня чоловіки запитали діда: – Скажи, ти з дружиною живеш півсотню років і не сварився (у селі всі про всіх знають). Як це?

– Ви знаєте, що молоді вечорами ходять на посиденьки, а потім проводжають хлопці під ручку дівчат, центральною вулицею гуляють. Один вечір проводив – нічого, два – привід... а три – вважай жених. От і я пішов проводжати одну, йду, щось говорю, а вона раптом стала витягувати потихеньку свою

персонажем дуже нерозумно. Це ідопоклонство і потенційний перелюб. Це рецепт сімейної катастрофи.

Мій шлюб функціонує найкращим чином, коли «любов покриває багато гріхів», коли вона «всьому вірить, всього надіється, все зносить», і тоді я фокусуся на його позитивних якостях.

Не будьте замужем за всіма оточуючими.

Здогадуюся, що ці слова вас здивували. Але дозвольте мені розповісти одну історію.

На початку нашого шлюбу я спіймала себе на тому, що я схожа на незграбно-го жонглера, намагаючись догодити всім навколо. Була дуже відкритою з іншими людьми, і моя відкритість притягувала чужі думки і непотрібні поради.

Я любила догоджати іншим і була прибічником правил, дуже намагалася виправдати всі добрі враження про мене і дотримувалася порад інших людей.

Це дуже вплинуло на нашу сім'ю.

Особливо тому, що мій чоловік живе за власними правилами.

Я так намагалася догоджати усім, а він не хотів зі мною співпрацювати! Через те була в постійному напруженні і переживала про те, що люди думають про нас... ну добре, про мене.

В якийсь момент я дійшла до критичної точки, і під час молитви Бог промовив до мене: «Розілінд, пора прогнати всіх цих інших людей з твого шлюбу. Ти замужем за одним чоловіком, а всім цим людям нема місця у вашому шлюбі».

Ваш дім має бути фортецею, а не комуніою. Прийшов час випроводити всіх решту і засунути двері. Підняти міст. Викопати рів. Запустити туди крокодилів, якщо потрібно, щоб вони трималися подалі!»

Раптом у мене розплющилися очі, і я побачила те, чого не бачила раніше, і воно повністю узгоджується зі словами Павла, який сказав: «Дружини, коріться своїм чоловікам» (Еф. 5:22).

Мені подобається слово «своїм», воно чітко і зрозуміло визначає, кому підкоряємося. Не маємо підкорятися усім підряд, маємо підкорятися лише своїм чоловікам.

Чи приєднаєтеся до мене в молитві до Бога за те, щоб Він допоміг відновити ваш шлюб, і чи будете робити у своєму серці ці практичні речі, які повернуть любов, повагу і пошану?

Розілінд Джукіч

руку з-під моєї. Я не зрозумів, виявляється я йшов прямо в калюжу на дорозі, звертати не став. Вона калюжу оббігла і знову мене під руку. До наступної калюжі я йшов цілеспрямовано. Вона також прибрала руку.

На наступний вечір з другою дівчиною я пішов колишнім маршрутом. Та ж картина, оббігала калюжі. На наступний вечір пішов з третьою. І знову посередині дороги по калюжах. Підходжу – вона за мене міцно тримається, слухає мене і... пішла по калюжі зі мною. Ага – просто не побачила калюжу. Тоді я до наступної – глибокої. Подруга не звертає уваги на калюжу. От відтоді і ходимо поряд і не сваримося, мирно живемо.

Усі чоловіки роти пороззявляли, а котрі старші, кажуть: «Чому ти, діду, раніше не розповів, як вибирати дружину? Може і ми були б щасливішими».

«Хто знайшов добру дружину, той знайшов благо й одержав благодать від Господа» (Притчі Соломонові 18:23).

prytchi.in.ua

СЛОВО ПОЕТИЧНЕ

Дивний час

Скотився день з очей твоїх сльозою,
В моїй долоні стомлено і згас –
І стало млосно, як перед грозою.
О дивовижний, неповторний час!

Вже сам на сам стояв перед тобою,
А вечір перші зорі засвітив...
О дивний часе, став ти нам любов'ю,
З якою маєм в вічність перейти.

І ми йдемо, допоки маєм сили,
Дарує Бог нам праведні путі.
О дивний часе, не опали нам крила,
Не ошукай в щоденному житті.

Не допусти розлуки поміж нами,
Не розведи до зустрічі мости,
Бо ця любов, відстояну роками,
До Бога маєм разом принести.

Сергій Рачинець

Коханому

Я прийду розбудить тебе ранком
Солов'їних пісень стоголоссям
І туману синім серпанком
Припаду до твого волосся.

Буду сонця ясним промінням
Цілувати твої сумні очі,
Доки зникне в них туга осіння
І погаснуть відблиски ночі.

Я стежиною в росяних травах
Ляжу тихо до ніг твоїх,
Поведу по зелених купавах,
Обніму далечинню доріг.

Стану зливою літньою теплою,
Над тобою, коханий, долину
І місток чарівною веселкою
Я до серця твого перекину.

Лідія Вудвуд

Ти від мене далеко, як зорі чужі

Ти від мене далеко, як зорі чужі,
Що згасають у небі холоднім.
Я про зустріч з тобою молюся в душі.
Хай би сталося це і сьогодні.

Дні затягнуті міцно вузлами чекань.
Перестелені часто журбою.
Але з подихом кожним все ближчає грань,
Що відкриє нам зустріч з тобою.

Переїдемо удвох крізь горнило розлук,
Ти зустрінеш мене, моя весно.
Я відчую тепло твоїх втомлених рук,
Як любові туге перевесло.

Так багато прекрасного в світі ще є.
Про одне я скажу без вагання:
Найпрекрасніше все-таки в світі моє
Щире, вірне і зріле кохання.

Володимир Сад

Як неба жадає птиця,
Як сонця в траві – росиця,
Як теплих ночей – зірниця,
А сад навесні – солов'я,
Як повне зерно – землиці,
Як чистого дзвону – криця,
Як сплеску води криниця,
Так прагну любові – я.

Сергій Рачинець

ХРИСТИЯНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС
Адреса: а/с 116, м. Рівне, 33028, Україна.
Телефон: (0362) 63-79-76
www.slovovchitelyu.org

Християнська телепередача «Мир вам»
www.mirvam.at.ua

Заочна Біблійна школа "Емаус"
Безкоштовні дистанційні курси з вивчення Біблії для дорослих та дітей.
Інформація за телефоном: +380987959650, +380970345049
Поштова Біблійна Школа

Духовно-просвітницька газета
Свідчення про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 6500 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Якобчук
Верстка та дизайн: Анатолій Якобчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Якобчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info

Адреса редакції: вул. Січових Стрільців 63 кв. 49
м. Бережани, 47501, Тернопільська обл. Україна
тел. +380966126096, slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні пожертвування і розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
4149 6258 0837 4761, ПриватБанк

Запрошуємо вас